

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. P.**, bytom H., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni - ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. októbra 2008, č. k. 12S/228/2000-249, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 15. októbra 2008, č. k. 12S/228/2000-249, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania v sume 51.009,-Sk, ktorú štát vynaložil na vyplatenie odmeny znalcom za vypracované znalecké posudky.

Krajský súd napadnuté uznesenie odôvodnil skutočnosťou, že odporkyňa nebola v predmetnom konaní úspešná.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie odporkyňa, ktorá žiadala napadnuté uznesenie zmeniť tak, že nebude povinná zaplatiť vynaložené trovy štátu. Odporkyňa uviedla, že krajský súd rozsudkom č.k. 12S/228/2000-237 zo 16. júna 2008 zrušil jej rozhodnutie č. X. zo 6. apríla 1999 z dôvodu, že v konaní nepredložila administratívny spis, avšak podľa jej názoru samotné nezaslanie spisu krajskému súdu nebránilo vo veci rozhodnúť. Odporkyňa zdôraznila, že proti rozsudku krajského súdu sa nemala možnosť brániť z dôvodu nemožnosti podať proti nemu odvolanie v zmysle § 250s O.s.p., napriek tomu, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná vecná nesprávnosť ani iné dôvody nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. V predmetnom konaní bol totiž predmetom dokazovania vznik

čiastočnej invalidity navrhovateľa následkom pracovného úrazu, pričom záver o tom, že príčina zmeny zdravotného stavu navrhovateľa nie je úrazového pôvodu vyplýva tak zo záverov znaleckého posudku Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie Lekárskej fakulty UK Fakultnej nemocnice s poliklinikou L.Dérera v Bratislave, ako aj zo záverov kontrolného znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom Doc. MUDr. V. D., PhD. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že vzhľadom na vykonané dokazovanie, nezaslanie administratívneho spisu nemohlo byť dôvodom na nepreskúmateľnosť, pretože krajskému súdu bol z doterajšieho konania a dokazovanie známy skutkový stav veci. Odporkyňa v rámci odvolania zároveň poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4So/174/2007 z 15. júla 2008, v zmysle ktorého nepredloženie administratívneho spisu nepredpokladá vždy zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že krajský súd rozsudkom č. k. 12S 228/2000-237 zo 16. júna 2008 zrušil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 6. apríla 1999 podľa § 250j ods. 3 O.s.p., a to z dôvodu nepredloženia kompletného administratívneho spisu a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Zo súdneho spisu bolo ďalej zistené, že krajský súd uznesením č. k. 12S 228/00-74 z 13. júla 2005 priznal ustanovenému súdnemu znalcovi - Klinike pracovného lekárstva a toxikológie Lekárskej fakulty UK Fakultnej nemocnice s poliklinikou akademika L. Dérera v Bratislave odmenu a náhradu hotových výdavkov za podaný znalecký posudok č. 2/2005 z 28. februára 2005 v sume 17.382,-Sk a uznesením č. k. 12S/228/2000-242 z 26. augusta 2008 priznal ustanovenému súdnemu znalcovi Doc. MUDr. V. D., PhD. za znalecký posudok č. 17/2007 z 21. augusta 2007 odmenu a náhradu cestovných nákladov v sume 33.627,-Sk. Uvedené sumy za podané znalecké posudky boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov krajského súdu.

Občiansky súdny poriadok v piatej časti upravujúcej správne súdnictvo osobitné ustanovenia o práve štátu na náhradu trov konania neobsahuje. Je preto potrebné podľa § 246c O.s.p. aj na riešenie tejto otázky použiť primerane ustanovenia tretej časti tohto zákona.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

V zmysle ustanovenia § 148 ods.1 O.s.p. štát nemá proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, bezvýnimočne, ale podľa výsledku konania. Tento uvádzaný zákonný predpoklad však nie je totožný so zákonným predpokladom „úspechu vo veci“, ako sa uvádza napríklad v ustanovení § 142 ods. 1 alebo v ustanovení § 143 OSP. Ustanovenie § 148 O.s.p. totiž platí tak pre konanie, v ktorom vo vzťahu medzi účastníkmi prichádza do úvahy náhrada trov konania (napr. ustanovenia § 142 až 145 O.s.p.) a v ktorom účastníci majú prevažne postavenie navrhovateľov a odporcov, ako aj pre konanie v ostatných občianskoprávných veciach, v ktorých vzhľadom na povahu prejednávaných vecí nemožno hodnotiť úspech, či neúspech účastníka vo veci. Uvedené ustanovenie platí aj vo veciach správneho súdnictva, t.j. aj pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l a nasl.).

Je pravdou, že v posudzovanej veci krajský súd navrhovateľom napadnuté rozhodnutie odporkyne rozsudkom č.k. 12S/228/2008 – 237 zo 16. júna 2008 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia preskúmaného rozhodnutia bolo nepredloženie administratívneho spisu, pričom odporkyňa proti tomuto rozsudku, vzhľadom na poučenie súdu, odvolanie nepodala.

Aj keď podľa citovaného zákonného ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p. má štát podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, nemusí mu súd výnimočne náhradu trov konania priznať, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd vecou dostatočne nezaoberal, keď nezohľadnil možnosť aplikácie § 150 O.s.p., a teda neskúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí súd náhradu trov výnimočne priznať, spočívajúcich napríklad aj v tom, že závery znaleckých posudkov nevyznievali v prospech navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1, písm. h/ a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu dôsledne posúdiť možnosť aplikácie ust. § 150 O.s.p. a len po zadovážení dostatočných podkladov vo veci opätovne rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová